

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, 30 de març de 2007.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 20 de maig del 2003 la representació processal de la societat V.E.T. S.L. va formular demanda contra la societat E.D. S.L. en reclamació de la suma de 43.128,56 euros, import que, segons afirmava, havia hagut de pagar a tercers per tal de reparar la defectuosa execució dels treballs encarregats per ella a la demandada, més la quantitat de 11.800 euros en concepte de lucre cessant pel temps que no va poder explotar el negoci com a conseqüència dels citats defectes i pel perjudici patit per aquesta causa en la seva imatge, més els interessos legals procedents, més les costes del procediment.

II.- El legal representant de la societat E.D. S.L. va contestar la demanda en data 10 de juny del 2003 i s'hi va oposar, negant tenir cap responsabilitat en els defectes que, segons la demandant, presentava la instal·lació que ella va portar a terme al local propietat de V.E.T. i que, en tot cas, aquests es podien reparar amb un cost no superior als 1.500 euros i negant-se igualment al pagament de qualsevol altre quantitat pels suposats perjudicis que al·legava la demandant per lucre cessant o per danys a la seva imatge i que, segons

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

el seu parer, no havien existit mai. Formulava igualment reconvenció reclamant el pagament de la suma de 7.155,74 euros, import de tres factures que V. li devia i no li havia pagat, més interessos legals i costes.

III.- La representació processal de la societat V.E.T. S.L. va formular escrit de rèplica i contesta a la demanda reconvençional el 7 d'octubre del 2003, negant que hagués impedit a l'adversa la finalització dels treballs, reiterant que la instal·lació que aquesta va portar a terme era defectuosa i manifestant que si s'havia negat a pagar les tres factures que reclamava l'adversa era perquè desconeixia fins ara l'existència de la factura de 10 de març del 2003 i perquè, en tot cas, no procedia el pagament de cap d'elles, atesa la defectuosa execució de l'obra per part de E.D. En data 4 d'octubre del 2003 la representació processal de la societat E.D. S.L. va formular el seu escrit de dúplica reiterant els seus arguments

IV.- El dia 5 de setembre del 2006 l'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència estimant parcialment la demanda principal i íntegrament la reconvençional i condemnant a la societat V.E.T. S.L. a pagar a la societat E.D. S.L. la suma de 6.538,24 euros, més interessos i costes.

V.- Contra l'esmentada Sentència formula recurs d'apel·lació la representació processal de la societat V.E.T. S.L. en data 5 de desembre del 2006 i, pels arguments exposats en les seves conclusions, demana la seva revocació i l'estimació de les peticions de la seva demanda, imposant a l'adversa la totalitat de les costes judicials.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ningú discuteix que la societat E.D. es va comprometre a executar una sèrie de treballs en un local propietat de la societat V.E.T. ni tampoc que si s'acredités que aquestes tasques es van efectuar

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

defectuosament caldria imputar la responsabilitat a l'empresa que les va portar a terme. No obstant, per tal de fer responsable a la demandada dels citats defectes era precis que la demandant acredités la seva existència i la relació de causalitat entre ells i l'actuació de E.D. i la Sentència d'instància considera que sols ho ha provat en part, mentre que la recurrent entén que tots ells s'han acreditat a les actuacions tant per l'informe elaborat pel Sr. Bernabé R. com pels mateixos albarans aportats, que descriuen les tasques que van haver de portar a terme altres industrials per reparar els esmentats defectes amb el cost que ella reclama.

Pel que fa a l'informe elaborat pel Sr. Bernabé R. entenem, en el mateix sentit que la Sentència recorreguda, que per si sol no és suficient per acreditar que l'obra portada a terme per la societat E.D. tenia tots els defectes que aquest enumera. En primer lloc, perquè es tracta del tècnic que va dirigir l'obra i per tant lligat per vincles professionals amb la demandant, però especialment perquè ell mateix va signar el document de direcció i acabament d'obra de la instal·lació elèctrica portada a terme per la demandada (foli 203) en el que certifica en data 24 de gener del 2003 que "d'acord amb les mesures i proves realitzades aquesta instal·lació compleix tots els requisits exigits pel Reglament d'instal·lacions elèctriques de baixa tensió vigent i que ha estat executada d'acord amb el projecte esmentat". Cal tenir en compte, a més a més, que alguns defectes que el Sr. R. apunta, com ara la manca de llums d'emergència, s'havien de detectar a simple vista, raons per les què entenem que no és versemblant que l'obra presentés tants i tant greus defectes si el tècnic que la dirigia no els havia pogut detectar abans de certificar el final d'obra. D'altra banda, al respondre a les preguntes que se li formulen (foli 257 en relació al 192) el Sr. R. reconeix que els treballs portats a terme per "Electricitat N." (empresa que segons la recurrent va reparar els defectes de la instal·lació) van consistir "bàsicament en una modificació del projecte elèctric inicial, amb instal·lació de nous elements, entre altres sistema informàtic, de so i porta d'entrada al local d'obertura elèctrica", raó per la què els defectes existents no podien ser tant greus si bàsicament aquesta empresa es va dedicar a tasques que no eren de reparació.

Si el que pretén el recurrent és que els defectes han quedat acreditats pels albarans aportats a les actuacions, cal destacar, coincidint també plenament amb el criteri de la Sentència recorreguda, que el dictamen pericial elaborat per encàrrec de l'Hble. Batlle pel Sr. Josep Maria P.O. perit de l'empresa "E.", entén que, després de valorar tots els albarans aportats per la demandant, sols els números 22009, 22013 i 22017 es corresponen amb possibles reparacions d'un treball anterior, mentre que els altres albarans, pressupostos i factures fan referència a nous treballs portats a terme per les empreses "Electricitat N." i A. o no es tracta de tasques que correspongui fer a l'instal·lador elèctric. D'altra banda, si examinem els albarans que el perit admet (folis 75,76 i 79) veurem que en ells es fa referència a la reparació d'una avaria, que es va manifestar amb la fuga a la que fa referència el recurrent, cosa que no succeeix en els altres. En relació a les tasques de paleta el mateix representant de la societat A. reconeix a les seves declaracions (foli 263 en relació al 179) que també van efectuar tasques de tipus més ordinari com ara envans o sostres, raó per la qual no es pot entendre que totes les factures aportades es corresponen amb la reparació de defectes de la instal·lació i no s'aporten més elements per destriar unes de les altres que la descripció dels treballs portats a terme en els albarans citats. Per últim, el cost de reparar els defectes que assenyala el perit de "E." fa referència a la dels que enumera el perit de la demandant, que entén molt inferior al que reclama aquesta, però no al de reparar els defectes que considera acreditats, que ja consta en els albarans que admet.

II.- D'altra banda, la tesi del perit judicial es correspon també amb la versió dels fets donada per E.d. en el sentit que quan va marxar de l'obra, fos per la raó que fos, la botiga ja s'havia inaugurat amb els corresponents permisos i quedaven per acabar sols alguns detalls de la instal·lació elèctrica, manifestacions que corrobora el testimoni del Sr. Jordi R. (foli 253 en relació al 190), el mateix Sr. Mariano I. representant de "Electricitat N." (foli 255 en relació al 189) i que el mateix recurrent reconeix, de tal manera que no és creïble que la botiga es pogués inaugurar i funcionar si la instal·lació s'hagués portat a terme amb els greus defectes que al·lega la recurrent, ja que si quan es

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

tocava la cafetera passava la corrent o si al posar en marxa el rentavaixelles la caixa registradora no funcionava, com afirma aquest en el seu escrit de rèplica (foli 152), això es podia observar en quan el negoci va començar a funcionar. D'altra banda, en cap moment s'acredita haver reclamat la reparació dels citats defectes a la demandada i fins i tot es lliuren unes lletres en pagament de la tasca realitzada amb posterioritat a la constatació dels suposats defectes (folis 166 i 167), ja que, encara que el representant de V. manifesti que no li consta haver-les firmat, tampoc ho nega (foli 265 en relació al 188).

Per últim, la manca de tot esforç probatori per part de la recurrent i la facilitat amb la què hagués pogut acreditar l'existència dels defectes que al·lega no pot més que perjudicar-la, ja que sols aporta amb aquesta finalitat un informe que va demanar al mateix tècnic que havia dirigit l'obra i que no es va portar a terme fins el dia 12 de març del 2003, quan la demandada ja no hi treballava i ja hi havien intervingut altres professionals (notis que el primer albarà de l'empresa "Electricitat N." és de 8 de febrer) als que, com a mínim, se'ls hi havia encarregat també tasques noves i ni va intentar provar quin era l'estat de l'obra abans que s'iniciessin les suposades reparacions, ni tant sols ha volgut participar en la prova pericial sol·licitada per l'adversa dins d'aquest procediment per esbrinar-ho (foli 217).

Per aquestes raons, aquest Tribunal considera correcte recolzar la decisió que es pren en el dictamen d'un tècnic imparcial, que cal valorar d'acord amb un criteri de sana crítica, però que no es pot ignorar sense una prova concloent en contrari, que no s'ha aportat, ni menys encara substituir-lo per criteris no tècnics.

III.- La recurrent argumenta igualment que la societat E. D. li deu a ella la suma de 6.035,19 euros, ja que aquesta és la quantitat que V. va pagar de més sobre el cost dels treballs encarregats i per tal d'acreditar aquest extrem es recolza en la valoració que fa el Sr. R. de les tasques portades a terme per la demandada. No obstant, a la mateixa demanda es posa de relleu que es van encarregar a "E." treballs d'electricitat, manteniment i climatització del local

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

propietat de la demandant i l'import que es factura són 50.222,66 euros, dels què V. reconeix deure encara 4.827,47 euros, mentre el que diu el perit de la mateixa recurrent és que els treballs elèctrics fets per E. s'han de valorar en 39.360 (folis 111 i 112), sense que per tant es tingui en compte les altres tasques de climatització, que evidentment havien de comportar un cost superior. D'altra banda, es tracta d'una valoració feta per un perit de part, que no posa de relleu com ha arribat a aquesta conclusió i sense que les seves afirmacions s'hagin recolzat amb cap altre prova.

IV.- Pel que fa al lucre cessant que la recurrent afirma va patir com a conseqüència del retard en tenir llestes les instal·lacions i que la Sentència d'instància no li reconeix, la recurrent argumenta que, si bé no s'han pogut acreditar els guanys diaris del negoci, sí s'ha provat els dies que aquest va haver de mantenir-se tancat sense poder obrir les seves portes al públic. No obstant, ni s'acredita quants dies va estar tancat el negoci, ni quins d'aquests van ser deguts a la reparació dels defectes de la tasca portada a terme per la demandada, ni quins eren els guanys que previsiblement es van perdre, atesos els que s'obtenien habitualment a la botiga, raó per la què en cap cas es pot admetre aquest motiu del recurs.

V.- Tampoc es pot admetre la petició del recurrent per tal que es compensin els danys que afirma que va patir en la seva imatge pel fet d'haver de portar a terme treballs de reparació amb la botiga oberta al públic, ja que s'ha acreditat que la majoria dels treballs que es van fer una vegada inaugurat el negoci responien a modificacions del projecte inicial i a noves tasques que els propietaris van encomanar a diferents empreses. A més a més, ni s'ha provat quants dies, ni quantes hores van coincidir els operaris i els clients de la botiga, ni que aquesta coincidència fos deguda a la reparació dels defectes que s'han admès, ni com es justifica la quantitat reclamada.

VI.- Pel que fa als honoraris que es reclamen pels informes elaborats pel Sr. Bernabé R. , considerem en el mateix sentit que la Sentència recorreguda que els citats informes no sols no han estat útils en cap moment per

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

resoldre el present litigi, sinó que a més a més no hem considerat que reflecteixin la realitat dels fets.

VII.- Defensa igualment la recurrent que no es procedent condemnar-la al pagament de la factura de 10 de març del 2003 (foli 143), ja que no se li havia reclamat abans i el seu import és exagerat. És cert que és sorprenent que el demandant reconvençional no reclamés aquesta quantitat en el seu moment i també que el perit de "E." manifestés que en la visita que va fer al local en data 6 d'octubre del 2004 no va trobar els quatre aplics per paret "Troll" i el minicanal als que fa referència aquesta factura. No obstant, a les seves declaracions el Sr. Jorge Ramón Vallejo, industrial que va portar a terme la decoració del local (foli 296 en relació al 191), afirma que els projectors exteriors descrits en aquesta factura es van instal·lar i res impedeix que un deute es reclami mentre no hagi prescrit. Pel que fa a l'import de la factura no es suficient argumentar sense més que el cost és exagerat, sense aportar cap prova d'aquesta afirmació.

D'altra banda, no es pot admetre tampoc l'argument de que en tot cas aquestes factures aportades per l'adversa no s'han de pagar perquè els treballs van ser efectuats de manera defectuosa, ja que el cost de la reparació dels defectes que s'han acreditat ja li és compensat a la recurrent i el que no pot pretendre és cobrar la reparació i no pagar l'execució.

VIII.- Argumenta per últim la recurrent que calia imposar les costes del procediment a l'adversa, ja que el litigi no és complicat des del punt de vista jurídic, no obstant, el fet de no imposar costes és procedent no sols quan el litigi té una especial complexitat, sinó també quan l'estimació de la demanda no és substancial, com és el cas.

IX.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix a la recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la societat V. E.T. S.L. contra la Sentència dictada en data 5 de setembre per l'Hble. Tribunal de Batlles que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent,

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-